

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/38/2018
Identifikačné číslo spisu: 6016200609
Dátum vydania rozhodnutia: 17.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016200609.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobcu: F. Y., bytom Z. Č.. XXX, W. A., t. č. Ú. V. Ú.S. U., B. Č.. XX/XXX, U., právne zastúpený: Mgr. Peter Hargaš, advokát, so sídlom Košická 56, Bratislava, proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátova 1, Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/31/2017 zo dňa 31. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/31/2017 zo dňa 31. mája 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 1S/31/2017 zo dňa 31. mája 2018 zrušil rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-31-8-2/31-2016 zo dňa 6. apríla 2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania.

2. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Ústavu na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Žilina č. ÚVV a ÚVTOS 12-31-1/31-2016 zo dňa 03.02.2016, ktorým bola žalobcovi podľa § 60b ods. 4 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 221/2006 Z.z.“) uložená povinnosť uhradiť trovy výkonu väzby vo výške 556,20 €.

3. Žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia najmä uviedol, že

- uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 13.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2013, doručeného do ústavu dňa 03.02.2016, bol žalobca zaviazaný nahradiť trovy spojené s výkonom väzby za dobu od 07.12.2009 do 28.08.2012;
- na zodpovednostné vzťahy vo výkone väzby nie je možné aplikovať všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu, keďže tieto lehoty sú špeciálne vyjadrené priamo v zákone alebo ich dĺžka vyplýva z kontextu celej právnej úpravy;
- začatie konania o výške trov spojených s výkonom väzby je viazané zásadou oficiality (oprávnený

orgán koná z úradnej povinnosti a konanie zaháji vtedy, keď sa hodnoverne dozvie, že vznikla potreba takéto konanie začať), t. j. po doručení právoplatného uznesenia;

- výrok právoplatného rozhodnutia súdu je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány, preto aj riaditeľ ústavu je vzhľadom na vyššie uvedené viazaný právoplatným uznesením súdu o povinnosti povinného nahradiť štátu trovy výkonu väzby za súdom určené obdobie, na základe ktorého je povinný vydať rozhodnutie o výške trov spojených s výkonom väzby.

4. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu podľa Prvej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- rozhodnutie o trovách výkonu väzby nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2013 a rozhodnutie, ktorým sa začalo vymáhanie bolo vydané dňa 03.02.2016, a teda vymáhanie pohľadávky začalo po uplynutí 3 rokov;

- žalovaný sa nezaoberal námietkou o premlčaní a zrozumiteľne nevysvetlil, prečo nemohol prihliadnuť na námietky premlčania;

- medzi skutočnosťou, ktorá bola rozhodná pre začatie konania (vydanie uznesenia Okresného súdu Žilina zo dňa 13.11.2012), a momentom začatia konania (prvý úkon voči žalobcovi zo dňa 03.02.2016) uplynuli viac ako dva roky;

5. Krajský súd v konaní podľa ust. § 177 a nasl. S.s.p. zistil, že preskúmané rozhodnutie je potrebné zrušiť v súlade s § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. z nasledovných dôvodov:

- zák. č. 221/2006 Z.z. v ust. § 60d ods. 2 upravuje pre konanie o náhrade trov spojených s výkonom väzby (prekluzívnu) lehotu, v ktorej je možné konať a právoplatne rozhodnúť t. j. nemožno vo veciach konať, ak od skutočnosti rozhodnej pre začatie konania uplynuli viac ako dva roky;

- podľa ust. § 558 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby, rozhoduje po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený úradník, o výške týchto trov teda rozhoduje ústav ako prvostupňový správny orgán podľa osobitného predpisu;

- zák. č. 221/2006 Z.z. upravuje špecifické spoločenské vzťahy verejnoprávnej povahy, resp. trestnoprávnej povahy výkonu väzby, preto je aplikácia všeobecného predpisu o správnom konaní vylúčená (§ 60a ods. 2 zákona). To však neplatí pre konania vo veciach trov spojených s výkonom väzby, pokiaľ zákon o výkone väzby v ôsmej hlave neustanoví inak. Z uvedeného tak možno vyvodiť, že zákon o výkone väzby je v týchto konaniach zákonom *lex specialis* vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní ako zákonu *lex generalis*;

- zák. č. 221/2006 Z.z. osobitne v ôsmej hlave upravuje začatie konania (§ 60d ods. 1), a to na základe vlastného zistenia oprávneného orgánu, na návrh ktoréhokoľvek príslušníka zboru alebo zamestnanca zboru, na podnet iného správneho orgánu alebo na základe záznamu spísaného na predpísanom tlačive;

- vzhľadom na možné spôsoby začatia konania nemožno začatie konania vo veciach trov spojených s výkonom väzby odvodzovať od skutočnosti, kedy sa príslušný správny orgán hodnoverne dozvie, že vznikla potreba takéhoto konania, t. j. kedy mu bude doručené právoplatné uznesenie, ktorým sa rozhodlo o povinnosti žalobcu nahradiť trovy spojené s výkonom väzby, ale oprávnený orgán má začať konať jedným zo zákonných spôsobov upravených v § 60d ods. 1 rešpektujúc pri tom dvojročnú prekluzívnu lehotu upravenú v ustanovení § 60d ods. 2;

- uvedené podporuje aj skutočnosť, že miestna príslušnosť orgánu na rozhodnutie o výške trov spojených s výkonom väzby podľa § 60b ods. 7 písm. d) zák. č. 221/2006 Z.z. je určená miestom ukončenia výkonu väzby obžalovaného. Správny orgán má informáciu o ukončení väzby neodkladne potom, ako bol obžalovaný súdom oslobodený alebo uznaný za vinného a v súvislosti s tým rovnako aj informáciu o vydaní rozhodnutia súdu o uložení povinnosti nahradiť trovy súvisiace s výkonom väzby;

- Okresný súd Žilina svojím rozhodnutím sp. zn.: 36T/29/2010 zo dňa 13.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2013, rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby od 07.12.2009 do 28.08.2012. Uvedené rozhodnutie je podkladom pre vydanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o povinnosti uhradiť trovy výkonu väzby vo výške určenej rozhodnutím. Preto skutočnosťou rozhodnou pre začatie konania, od ktorej sa odvíja počítanie dvojročnej prekluzívnej lehoty bola práve právoplatnosť rozhodnutia o uložení povinnosti nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby a to práve z dôvodu, že prvostupňový správny orgán nerozhoduje o

povinnosti uhradiť trovy spojené s výkonom väzby, ale rozhoduje iba o výške úhrady, ktorú je povinný v rozhodnutí v súlade so zákonom vyčísliť. Pokiaľ už bolo rozhodnuté o povinnosti nahradiť trovy spojené s výkonom väzby neostáva príslušnému správne orgánu nič iné, než začať konanie zákonným spôsobom a vydať rozhodnutie o výške trov spojených s výkonom väzby a to za dodržania dvojročnej prekluzívnej lehoty upravenej v ust. § 60d ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z.

- pokiaľ rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn.: 36T/29/2010 zo dňa 13.11.2012, ako podkladové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2013, mohli správne orgány začať konanie a vo veci právoplatne rozhodnúť v lehote do 23.01.2015. Tým, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 03.02.2016 a rozhodnutie žalovaného dňa 06.04.2016, t. j. po uplynutí dvojročnej prekluzívnej lehoty, nebola splnená podmienka, kedy by bolo možné vôbec vo veci začať konať a tým, že správne orgány napriek uvedenému konať začali a vo veci rozhodli postupovali, tak v rozpore so zákonom a na základe nesprávneho právneho posúdenia vydali nezákonné rozhodnutia;

6. Proti rozsudku krajského súdu žalovaný (ďalej uvádzaný aj ako sťažovateľ) v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Žalovaný v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že

- samotná vedomosť ústavu Žilina o dobe trvania väzby žalobcu neznamena automaticky aj získanie hodnovernej informácie pre začatie konania o výške trov spojených s výkonom väzby, a to predovšetkým z toho dôvodu, že doba výkonu väzby žalobcu v ústave nemusí byť zároveň aj dobou, za ktorú bude žalobcovi súdom uložená povinnosť nahradiť trovy; napríklad v prípade žalobcom úspešného podania sťažnosti voči uzneseniu súdu;

- správny orgán nemôže začať konanie o výške trov spojených s výkonom väzby z vlastného podnetu, ale konanie zaháji až vtedy, keď sa hodnoverne dozvie, že vznikla potreba takéhoto konania;

- doručenie právoplatného uznesenia, ktorým sa rozhodlo o povinnosti žalobcu nahradiť trovy spojené s výkonom väzby predstavuje skutočnosť rozhodnú pre začatie konania o trovách spojených s výkonom väzby podľa § 60d ods. 1 prvej vety zák. č. 221/2006 Z.z.;

- začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 56 ods. 8 zák. č. 221/2006 Z.z. je určený uplynutím lehoty určenej na splnenie uloženej povinnosti podľa rozhodnutia riaditeľa ústavu zboru o výške trov spojených s výkonom väzby, t. j. v prípade žalobcu dňom 22.02.2016;

- pri posudzovaní okamihu začatia plynutia dvojročnej prekluzívnej lehoty je potrebné vychádzať z kontextu a účelu celého ustanovenia § 60d zák. č. 221/2006 Z.z. a zo zásady oficiality správneho konania, z ktorej vychádza aj konanie vo veciach súvisiacich s určením výšky trov spojených s výkonom väzby;

- oprávnený orgán nemôže začať konanie o výške trov spojených s výkonom väzby z vlastného podnetu, ale konanie zaháji až vtedy, keď sa hodnoverne dozvie, že vznikla potreba takéto konanie začať, t. j. po doručení právoplatného uznesenia súdu;

- účinky začatia plynutia prekluzívnej lehoty podľa § 60d ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z. nastávajú až momentom doručenia právoplatného uznesenia súdu;

- argumentácia krajského súdu by zakladala aktívnu vyhľadávaciu povinnosť oprávneného orgánu, čo je však v rozpore s § 60d ods. 1 zák. č. 221/2006 Z.z.;

8. Záverom navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 24.08.2018 okrem iného uviedol, že

- výklad žalovaného je v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, pretože štátny orgán nemôže konať, ak mu to zákon neumožňuje a § 60d ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z. vyslovene uvádza, že vyčísliť trovy väzby nie je možné po uplynutí lehoty 2 rokov;

- zákon predmetnú situáciu predvída a uvádza, že ak rozhodná skutočnosť (rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy väzby) nebola predložená včas príslušnému orgánu na rozhodnutie, nie je možné o takýchto trovách následne rozhodnúť;

- Nie je zrejmé v akej súvislosti žalovaný poukazuje na § 56 ods. 8 zák. č. 221/2006 Z.z., pretože

preskúmané rozhodnutie bolo zrušené z toho dôvodu, že vôbec nemalo byť takéto konanie začaté, keďže bola prekročená lehota podľa § 60d ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z.;

- § 60d ods. 1 zák. č. 221/2006 Z.z. ustanovuje, že konanie sa začína z vlastného zistenia a nie až na základe doručenia právoplatného uznesenia súdu;

- žalovaný neuviedol, na základe ktorého právneho predpisu považuje doručenie súdneho rozhodnutia za rozhodnú skutočnosť pre plynutie prekluzívnej lehoty;

- je úlohou štátu, aby jeho orgány komunikovali tak, aby každý jeho orgán mohol konať v zákonnej lehote;

- rovnaký názor na výklad § 60d ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z. mal aj Krajský súd Žilina v rozsudku sp. zn. 20S/130/2015 zo dňa 24.05.2016, kde sa na strane 4 v odseku 7 konštatuje: „Uznesenie Okresného súdu Martin 2T/76/2011 zo dňa 22.02.2015 bolo tou skutočnosťou, na základe ktorej mohol orgán konať podľa zákona č. 221/2006 Z.z.“.

10. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal žalovaný v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 461 ods. 1 S.s.p.).

11. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. decembra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.). Podľa § 60a ods. 1 zák. č. 221/2006 Z.z. ústav alebo generálne riaditeľstvo koná vo veci: a) disciplinárnej odmeny, b) disciplinárneho previnenia, c) náhrady škody na majetku štátu v správe ústavu alebo generálneho riaditeľstva (ďalej len "konanie o náhrade škody"), d) trov spojených s výkonom väzby (ďalej len "konanie o trovách"), e) zvýšených trov výkonu väzby (ďalej len "konanie o zvýšených trovách"), f) zhabania veci.

Podľa § 60d ods. 1 zák. č. 221/2006 Z.z. konanie sa začína na základe vlastného zistenia oprávneného orgánu, na návrh ktoréhokoľvek príslušníka zboru alebo zamestnanca zboru, na podnet iného správneho orgánu alebo na základe záznamu spísaného na predpísanom tlačive (ďalej len "záznam"). Zo záznamu musia byť zrejmé údaje o disciplinárnom previnení, o spôsobení škody alebo o iných okolnostiach oprávňujúcich začatie konania.

Podľa § 60d ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z. ak § 40a ods. 4 neustanovuje inak, konať vo veciach uvedených v § 60a ods. 1 nemožno, ak od skutočnosti rozhodnej pre začatie konania uplynuli viac ako dva roky.

Podľa § 555 ods. 1 Trestného poriadku ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu a) trovy spojené s výkonom väzby, b) trovy spojené s výkonom trestu odňatia slobody, c) vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, ak nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu, d) paušálnou sumou ostatné trovy, ktoré znáša štát.

Podľa § 555 ods. 2 Trestného poriadku úhradu trov spojených s výkonom väzby a s výkonom trestu odňatia slobody upravuje osobitný predpis.

Podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

12. Z predloženého administratívneho spisu, mal kasačný súd za preukázané, že Okresný súd Žilina uznesením 36T/29/2010 z 13.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.01.2013 (doložka právoplatnosti bola vyznačená dňa 02.02.2016) v súlade s ust. § 555 ods. 1 písm. a) v spojení s § 558

ods. 1 Trestného poriadku, rozhodol vo vzťahu k žalobcovi o uložení povinnosti nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby za obdobie, ktoré je vymedzené vo výrokovvej časti uvedeného uznesenia. Toto uznesenie bolo doručené Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, Hlboká cesta 21, Žilina 03.02.2015.

13. Ustanovenie § 60d ods. 2 zák. č. 221/2006 Z.z. upravuje, pre konanie o trovách spojených s výkonom väzby, lehotu, v ktorej je možné konať a právoplatne rozhodnúť. § 60d ods. 2 zákona č. 221/2006 Z.z. (účinný v čase vydania preskúmaného rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia, ktorého znenie je totožné aj so znením v čase rozhodovania krajského súdu) upravoval, že v konaní vo veci trov spojených s výkonom väzby nemožno vo veciach konať, ak od skutočnosti rozhodnej pre začatie konania uplynuli viac ako dva roky.

14. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru o tom, že skutočnosťou rozhodujúcou pre začatie plynutia tejto lehoty je právoplatnosť uznesenia súdu o uložení povinnosti nahradiť trovy spojené s výkonom väzby. Argumentoval najmä tým, že miestna príslušnosť orgánu na rozhodnutie o výške trov spojených s výkonom väzby je určená miestom ukončenia výkonu väzby obžalovaného. Správny orgán má informáciu o ukončení väzby neodkladne potom, ako bol obžalovaný súdom oslobodený alebo uznaný za vinného a v súvislosti s tým rovnako aj informáciu o vydaní rozhodnutia súdu o uložení povinnosti nahradiť trovy súvisiace s výkonom väzby.

15. S uvedeným právnym názorom sa kasačný súd nestotožnil. Konanie vo veci trov spojených s výkonom väzby je správnym konaním, ktoré je osobitne upravené zákonom č. 221/2006 Z.z. Uvedený právny predpis, okrem lehoty na začatie konania o výške trov spojených s výkonom väzby (§ 60d ods. 2), upravuje v § 60d ods. 1 skutočnosť, na základe ktorých sa konanie „začína“, t. j. na základe vlastného zistenia oprávneného orgánu, na návrh ktoréhokoľvek príslušníka zboru alebo zamestnanca zboru, na podnet iného správneho orgánu alebo na základe záznamu spísaného na predpísanom tlačíve, pričom konanie je začaté dňom, keď oprávnený orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon (§ 60d ods. 4). Z uvedeného je zrejmé že právna úprava upravuje osobitne skutočnosť, ktorou sa konanie o výške trov spojených s výkonom väzby začína (prvý úkon voči účastníkovi konania) a skutočnosť, ktorých existencia je pre začatie konania rozhodujúca (vlastné zistenie, návrh príslušníka alebo zamestnanca zboru, podnet iného správneho orgánu alebo záznam).

16. Právoplatné uznesenie súdu o povinnosti nahradiť trovy spojené s výkonom väzby je pre začatie konania podľa § 60d a nasl. nevyhnutnou, avšak nie jedinou podmienkou, ktorej samotná existencia má za následok plynutie lehoty na vydanie rozhodnutia oprávneným orgánom. V opačnom prípade by prijatie argumentácie krajského súdu malo za následok založenie aktívnej vyhľadávacej povinnosti oprávneného orgánu, čo logicky nezodpovedá formalizovanej komunikácii medzi orgánmi verejnej správy vychádzajúcej z princípu oficiality, na čo dôvodne poukazoval žalovaný. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že k vlastnému zisteniu oprávneného/ prvostupňového správneho orgánu došlo až doručením uznesenia Okresného súdu Žilina 36T/29/2010 z 13.11.2012 tomuto orgánu dňa 03.02.2016, preto až od tohto dátumu prvostupňový správny orgán mohol začať konanie vo veci trov spojených s výkonom väzby.

17. Navyše záver krajského súdu o tom, že „správny orgán má informáciu o ukončení väzby neodkladne potom, ako bol obžalovaný súdom oslobodený alebo uznaný za vinného a v súvislosti s tým rovnako aj informáciu o vydaní rozhodnutia súdu o uložení povinnosti nahradiť trovy súvisiace s výkonom väzby“ neobstojí, pokiaľ uznesenie Okresného súdu Žilina 36T/29/2010 z 13.11.2012 bolo podľa obsahu administratívneho spisu prvostupňovému správne mu orgánu doručené až dňa 03.02.2016. Z obsahu tohto uznesenia vyplývalo, že žalobca bol z väzby prepustený dňa 28.08.2012, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a teda súd rozhodol o trovách väzby po ukončení väzby s väčším časovým odstupom. Napokon v administratívnom spise sa nenachádza doklad, ktorý by preukazoval získanie informácie prvostupňovým správnym orgánom o právoplatnom uznesení súdu o povinnosti nahradiť trovy spojené s výkonom väzby v skoršom dátume ako je 03.02.2016.

18. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd pochybil ak v preskúmanom rozhodnutí žalovaného konštatoval zistenie vady podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. Preto dospel k záveru o potrebe zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť v zmysle § 462 ods. 1 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Podľa § 462 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.